

КОНСТАНТИН КОСТОВ ТАЙНСТВЕНАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ

chitanka.info

До ухото на Макари Бадев достигнаха необичайни шумове от реактора. После нещо изгрухтя тежко и далекoplanетната ракета „Галоп–3“ се отдели от траекторията си...

„Ама че глупава работа!“ — помисли си Макари Бадев, натискайки лоста за ръчно управление.

Но време за много размисъл нямаше. С последни усилия любител-космонавтът промени посоката на „Галоп–3“ и приземи почти меко ракетата си на някаква малка и неизвестна планета.

Всъщност тази пустинна звезда съвсем не би трябвало да се нарича планета. За Макари тя представляваше жалък необитаван остров сред океана на Космоса... Наоколо не се забелязваше и най-малкият признак на живот, и най-малката следа от живо човешко същество...

Макари Бадев запретна ръкавите на космонавтката си и заби нос в реактора. Два часа той упорито се рови във всички навигационни уреди и системи, но напразно... И когато отчаяно вдигна глава, космонавтът едва не извика от изненада. Пред него бе застанало, тихо и спокойно, някакво тайнствено същество, което с интерес наблюдаваше работата му...

Няколко секунди двамата се гледаха изпитателно и по гърба на Макари Бадев полазиха тръпки така, както при случайна среща с мечка. Това тайнствено същество трудно би могло да се оприличи с мечка, с ихтиозавър или с не знам си какво! Дори нещо повече... То не се отличаваше твърде много от Макари Бадев. Само под малко олюскания му скафандър се подаваха дълги засукани мустаци, каквито Макари Бадев бе виждал и по-рано, а в ръката си непознатият държеше някаква странна кожена чанта. При други обстоятелства непознатото същество би могло спокойно да мине за най-обикновен земен жител или за нещо подобно...

Това окуражи Макари Бадев и той поздрави миролюбиво непознатия, което бе прието по земните обичаи:

— Добър ден!

А след това размаха ръце, за да подчертае, че не идва с лоши намерения:

— Аз приятел на теб! Аз добър човек и нищо няма тебе направи!...

И сам Макари Бадев не можа да разбере защо говори така объркано. Дали от страх или искаше непознатият да го разбере полесно и да се умилостави над него?...

— Здравсти! — отговори на поздравата тайнственото същество на чист земен език. — Какво, реакторът ли отказва?...

Това още повече поразя Макари Бадев. Тук, в този отдалечен край на Космоса, разбираха неговия език. И в главата му щракна злокобната мисъл, че това не е какво да е същество, а представител на неизвестна и всемогъща цивилизация, която притежава средство да спира космическите ракети. Иначе откъде този чуждопланетец ще знае какво е реактор и че повредата е именно в него!...

И докато Макари Бадев се чудеше какво да предприеме, непознатият представител на тайнствената цивилизация го изкомандува на свой ред:

— Приятелче, я се дръпни малко да прегледам реактора!

На Макари Бадев не му оставаше никакъв друг изход. Той плахо се отмести от командната площадка и поверявайки в ръцете на непознатия ракетата и своето собствено бъдеще, приседна разтреперан до масичката с бордовия дневник.

Макари видя с ужас как неизвестният му събеседник разтваря кожената си чанта, как изважда от там някакви тайнствени уреди и как започва да човърка с тях сложната апаратура на ракетата.

И процавайки се мислено със своите близки и познати, Макари записа в бордовия дневник:

„18 май 2003 година. Попаднах на една малка планета източно от Малката мечка, отбелязана на нашите карти като звездата Дега. Планетата се населява от неизвестна цивилизация, която добре познава езика ни и устройството на нашите най-нови ракети. Намирам се в безизходно положение!“

Но недовършил още изречението, той долови зад гърба си стъпки. Беше отново непознатият:

— От акумулатора е — отсече категорично той — За два дни ракетата ви ще бъде тип-топ! Ето и сметката!...

Макари Бадев пое листчето, на което с четливи арабски цифри бе изчислена стойността на поправката.

— Какво! — потрепери ръката на Макари Бадев. — Та за тези пари аз ще си купя съвсем нова ракета!...

— Така е — съгласи се равнодушно непознатият. — Само че тук не се продават никакви ракети. А най-близката ремонтна база е на Сириус. Надявам се, че не смяташ да стоиш тук цяла вечност?... Между впрочем, помисли си! Аз не бързам...

Непознатият се готвеше вече да си върви, но Макари Бадев го спря с отчаяния си вик:

— За бога!... Започвайте веднага поправката!... И бакшиш ще ви дам, ако поискате!...

* * *

След една седмица, когато „Галоп-3“ отново летеше към предназначаната си цел, Макари Бадев обърна втората страница на бордовия дневник и прибави в постскриптум:

„Гайнствената цивилизация на планетата Дега се оказа бай Фердо от промкомбината, майстор по частните космически поправки!...“

Публикувано в списание „Авиация и космонавтика“, брой 5/1973

г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.